

ΕΤΟΣ 64ο

24 Ἀπριλίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3282)

Η ΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Καθώς ἄλλη μία Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή ἔφθασε στό τέλος της κι ἐνῶ βρισκόμαστε στά πρόθυρα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἡ Ἐκκλησία μας, μέ τήν ποιμαντική διάκριση καί τή σύνεση πού τή χαρακτηρίζει, προβάλλει μία εὐαγγελική περικοπή, ἡ ὁποία βεβαίως ἔχει δώσει τό ὄνομά της στή σημερινή Κυριακή, συνάμα, ὅμως, ἀδικεῖται γιατί ἀποσιωπᾶται ἕνα μεγάλο μέρος της. Καί πράγματι ὅλοι ἐπικεντρωνόμαστε στό τμήμα ἐκεῖνο πού περιγράφει τή θριαμβευτική εἴσοδο τοῦ Ἰησοῦ στά Ἱεροσόλυμα, ξεχνώντας τό πρῶτο μέρος, ὅπου περιγράφεται ἡ πράξη τῆς Μαρίας, ἀδελφῆς τοῦ Λαζάρου, ἡ ὁποία πῆρε «λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου» γιά νά ἀλείψει μέ αὐτό τά πόδια τοῦ Χριστοῦ καί νά τά σκουπίσει στή συνέχεια μέ τά μαλλιά της. Κι ὅμως, ἡ Ἐκκλησία μέ ἐπίγνωση καί συνειδητά δέν προβάλλει μόνον τοὺς στίχους τῆς βασιλικῆς ὑποδοχῆς τοῦ Ἰησοῦ στήν Ἁγία Πόλη, ἀλλᾶ παραθέτει καί αὐτό πού ἀμέσως εἶχε προηγηθεῖ, ὄχι γιά νά μή χαθεῖ ἡ ἱστορική καί χρονική ἀλληλουχία τῶν γεγονότων, ἀλλᾶ γιά νά πετύχει κάτι ἄλλο. Τί; Αὐτό πού ἀβίαστα προκύπτει ἀπό τήν ἀντιπαραθετική μελέτη τῶν συμπεριφορῶν τοῦ Ἰησοῦ καί τῆς Μαρίας.

Ἡ θριαμβευτική εἴσοδος τοῦ Χριστοῦ

Σεισμός στά Ἱεροσόλυμα! Θριαμβευτική ὑποδοχή! Ὁ λαός σέ ἀναταραχή! Ἕλληλοι νά κόβουν κλαδιά ἀπό τοὺς φοίνικες καί νά τά ἐπισειοῦν θριαμβευτικά κατά τήν εἴσοδο τοῦ Χριστοῦ στήν Ἁγία Πόλη. Ἕλληλοι νά στρώνουν ρούχα γιά νά μήν πατήσουν χῶμα ὄχι μόνον τά πόδια τοῦ μεγάλου Διδασκάλου, ἀλλᾶ οὔτε κἀν τά πόδια τοῦ ὑποζυγίου του. Ἕλληλοι νά φωνάζουν μέ ἀλαλαγμούς χαρᾶς καί προσμονῆς. Κι ὅλοι νά στριμώχνονται γύρω του περιμένοντας ἕνα νεῦμα, μία προσαγή, τό ἔναυσμα γιά νά τόν ἀνακηρύξουν βασιλιά τοῦ Ἰσραήλ, μέ ὅ,τι αὐτό συνεπαγόταν τότε.

Γιατί συμπεριφερόταν ἔτσι ὁ πολλός λαός; Ὅσοι ἦταν παρόντες ὅταν ἀνέστησε ὁ Χριστός τόν Λάζαρο, τεσσάρων ἡμερῶν νεκρό, διηγούνταν τό θαῦμα πού ἔζη-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ιβ' 1-18)

Εύλογημένοι ο έρχόμενος

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβούσα λίτρον μύρουνάρον πισικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διὰ τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐκ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἐμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρησεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνων οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βατὰ τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· «Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου». Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἠγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

σαν, μετὰ τὴν συνήθη προσθήκη ὑπερβολῶν καὶ ἀναλήψεων, ἀλλὰ καὶ προσδοκιῶν καὶ διεκδικήσεων, ἀσχετῶν μετὰ τὰ ὅσα μέχρι τότε εἶχε κηρύξει ὁ Διδάσκαλος. Αὐτοὶ πού ἄκουγαν ἐνθουσιάζονταν, μεταφράζοντας τὰ πάντα χρησιμοθηρικά, ἰδιοτελῶς καὶ συμφεροντολογικά. Δὲν δόξαζαν τὸν Θεὸ ὡς κυρίαρχο τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἀντιμετωπίζοντας τὸν Χριστὸ ὡς χρηστικὸ ἀντικείμενο, δόξαζαν τὸ «ὑπερόπλο» τοῦ Ἰσραὴλ, τὸ ὁποῖο θὰ ἀνάστασε τοὺς νεκροὺς στὶς μάχες καὶ θὰ θεράπευε τοὺς τραυματίες, δημιουργώντας μιὰ ἀκατανίκητη δύναμη...

Πόση ἐπιπολαιότητα! Πόση διαστρέβλωση τῶν κινήτρων καὶ τῶν προθέσεων τοῦ Χριστοῦ! Πόση ἀλλοίωση τοῦ ἤθους, τὸ ὁποῖο κήρυττε! Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἰησοῦς σιωπᾷ! Δὲν τοὺς ἤέει τίποτε. Ὁχι ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι σὲ λίγο οἱ ἴδιοι ἀπὸ τὸ «ὡσαννά» θὰ καταλήξουν στὸ «σταύρωσον». Γι' αὐτὸ τοὺς ἔχει ἤδη συγχωρήσει. Μένει σιωπηλὸς γιατί δὲν θέλει νὰ κάνει τίποτε πού νὰ παρερμηνευθεῖ ὡς ἀποδοχὴ ἀπὸ τὸν ἴδιο αὐτῆς τῆς ἀλλοίωσης, πού ἡ ἀνθρώπινη ιδιοτέλεια καὶ ὁ καιροσκοπισμὸς ἐπιφυλάσσουν στὸ κήρυγμα καὶ τὰ θαύματά του.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐξ ἡμέρας πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, ὅπου ἦτο ὁ Λάζαρος, ὁ ὁποῖος εἶχε πεθάνει καὶ τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ ἔκαναν δεῖπνον καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε, ὁ δὲ Λάζαρος ἦτο μεταξὺ ἐκείνων πού ἦσαν μαζὶ του στοῦ τραπέζι. Ἡ Μαρία τότε ἐπῆρε μίαν λίτραν γνυσίου πολυτίμου μύρου νάρδου, ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὰ ἐσφόγγισε μὲ τὰ μαλλιά της, καὶ τὸ σπῆτι ἐγένετο ἀπὸ τὴν μυρωδιά τοῦ μύρου. Λέγει τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του, ὁ Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖνος πού θά τὸν παρέδιδε, «Γιατί δὲν ἐπουλήθηκε αὐτὸ τὸ μύρον γιὰ τριακόσια δηνάρια καὶ δὲν ἐδόθηκε εἰς τοὺς πτωχοὺς;». Αὐτὸ τὸ εἶπε ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦτο κλέπτης καὶ εἶχε τὸ ταμεῖον καὶ ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα πού ἔβαζαν μέσα. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Ἀφσέ τιν· διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τὸ ἐφύλαξε· διότι τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζὶ σας, ἐνῶ ἐμέ δὲν μὲ ἔχετε πάντοτε». Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔμαθαν ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἤλθαν ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἰδοῦν τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Οἱ ἀρχιερεῖς τότε ἀπεφάσισαν νὰ θανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρον, διότι ἐξ αἰτίας του πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔφευγαν καὶ ἐπίστευαν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τὴν ἐπομένῃν ἡμέραν πολὺς κόσμος πού εἶχε ἔλθει εἰς τὴν ἑορτήν, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆραν κλάδους ἀπὸ φοίνικας καὶ ἐβγήκαν πρὸς προὔπαντίσιν του καὶ ἔκραζαν, «Ὅσαννά, εὐλογημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος πού ἔρχεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὗρηκε ἓνα μικρὸν ὄνον, καὶ ἐκάθηνε ἐπάνω του, καθὼς εἶναι γραμμένον, Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών, νὰ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθισμένος εἰς ἓνα πουλᾶρι ὄνου. Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν τὰ κατάλαβαν τότε οἱ μαθηταὶ του, ἀλλ' ὅταν ἐδοξάσθηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν ὅτι αὐτὰ ἦσαν γραμμéνα γι' αὐτόν καὶ ὅτι τοῦ τὰ ἔκαναν. Ὁ δὲ κόσμος πού ἦτο μαζὶ του ἔδινε μαρτυρίαν ὅτι ἐφώναξε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ τὸν ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὑποδέχτηκε ὁ κόσμος διότι ἄκουσαν ὅτι ἔκανε αὐτὸ τὸ θαῦμα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κοσιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Εἶναι ἡ ἐναργέστερη καὶ εὐγλωττότερη διαμαρτυρία γιὰ τὴν ἄρνηση τῶν ἀνθρώπων νὰ ἀποδεχθοῦν τὴ σωτήρια πίστη καὶ τὸ λυτρωτικὸ ἥθος!

Ἡ συμπεριφορὰ τῆς Μαρίας καὶ τοῦ Ἰούδα

Ἀντίθετα, πρὶν ὄν' αὐτὰ, μιά γυναίκα, ἡ Μαρία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, καθὼς ὁ Χριστὸς φιλοξενοῦνταν μὲ τιμητικὸ δεῖπνο στοῦ σπῆτι τους, παρόντων τοῦ Λαζάρου καὶ τῆς διακονούσης Μαρθας, ἀγοράζει τριακόσια εἴκοσι πέντε γραμμάρια πολυτίμου μύρου, γνήσιου καὶ ἀνόθευτου, ἀξίας ὅσης τὰ ἡμερομίσθια ἑνὸς ἔτους, καὶ μὲ αὐτὸ πλῆνει τὰ πόδια του σκουπίζοντάς τα μὲ τὰ μαλλιά της, ἐνδειξη εὐγνωμοσύνης καὶ ἀφοσίωσης. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἀποδέχεται πλήρως, δὲν ἀντιδρᾷ· ἀντιθέτως ὑπερασπίζεται τὴ Μαρία στίς ἰδιοτελεῖς αἰτιάσεις τοῦ

24 Ἀπριλίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἐλισάβετ τῆς ὀσίας.
Δούκα νεομάρτυρος τοῦ ράββου ἐκ Μυτιλήνης († 1564),
Νικολάου νεομ. τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ († 1776).
Ἦχος: — — Ἐωθινόν: — — Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ' 1-18.
Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Μαΐου, Ἅγιον Πάσχα.
Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

Ἰούδα, ὅτι κακῶς χύθηκε τόσο πολύτιμο μύρο κι ὅτι θά ἔπρεπε νά ἐκποιοθεῖ καί τὰ χρήματα νά δοθοῦν στοὺς φτωχοὺς.

Γιατί συμπεριφέρεται ἔτσι ἡ Μαρία; Ἦσ ἠμνηθοῦμε ὅτι καθήμενη «παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ» (Λουκ. 10,39). Ἦσως καί νά ἦταν ἡ μόνη ποὺ κατανοοῦσε τί ἐπρόκειτο νά συμβεῖ, γι' αὐτὸ καί ὁ Χριστὸς τὸ ἀνέδειξε πλέγοντας πῶς ὅ,τι ἔκανε τὸ ἔκανε ὡς συμβολισμό καί προετοιμασία τοῦ σώματός του γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς ταφῆς του. Ἡ Μαρία προσέγγισε τὸν Ἰησοῦ ἐνσυνείδητα, χωρὶς ἀνθρώπινους ὑπολογισμούς ἢ πλάνη περὶ τοῦ ποιόν εἶχε ἀπέναντί της. Γι' αὐτὸ καί αὐτὴν τὴν ὀλοκάρδια προσέγγιση, τὴ γεμάτη ἐπίγνωση καί καθαρότητα τὴ δέχεται ὁ Θεὸς καί τὴν ἐπαινεῖ.

Ἀντίθετα, χωρὶς νά ἀποκαλύψει τὸν Ἰούδα ὡς κλέφτη καί μάλιστα τοῦ γηλωσσοκόμου, τοῦ κοινοῦ ταμείου γιὰ τὴ συντήρηση τοῦ Χριστοῦ καί τῶν μαθητῶν, χωρὶς ν' ἀποκαλύψει τὴ μελετώμενη προδοσία, χωρὶς νά ἐπιτιμήσει τὸ ὑποκριτικὸ ἐνδιαφέρον δῆθεν γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἐπιμένοντας νά περιμένει τὴν παραμικρὴ ἔνδειξη μεταστροφῆς, τὸ ἐλάχιστο δείγμα μετανοίας, προσπαθεῖ καί πάλι νά νουθετήσῃ καί νά διδάξῃ, ὥστε νά ἄρει παρεξηγήσεις καί νά ὑπερασπιστεῖ τοὺς δικούς του ἀνθρώπους.

Ἀδελφοί, σήμερα, καθὼς μπαίνουμε στὴν τελικὴ εὐθεία γιὰ τὸ Πάσχα, ἡ Ἐκκλησία ἀντιπαραβάλλει τίς ἀνθρώπινες στάσεις ἐναντι τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὴ μιά οἱ συμφεροντολογικὲς, οἱ ἐνθουσιαστικὲς, οἱ ἐγκοσμιοκρατικὲς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ ὀλοκάρδια πίστη, ἡ ἐν ἀληθείᾳ κατανόηση καί ἡ θυσία. Ὁ Κύριος εὐαρεστήθηκε καί ὑπερασπίστηκε τὴ δευτέρη, ἀπορρίπτοντας τίς πρῶτες. Ἐμεῖς ποιά στάση θ' ἀποφασίσουμε νά τηρήσουμε ἐναντι τοῦ «ἐρχομένου πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος»;

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---